

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 671/2023-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sfk/40/2021 z 29. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. októbra 2023 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1 ods. 1, čl. 2, čl. 141 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 ústavy, a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS“) o jeho kasačnej sťažnosti. Rozsudok navrhuje zrušiť a vec vrátiť NSS na ďalšie konanie.

II.

2. Na návrh sťažovateľa na prepustenie tovaru s deklaroványm preferenčným pôvodom Kambodža do colného režimu voľný obeh colný úrad 24. novembra 2016 dvoma rozhodnutiami tovar do tohto colného režimu neprepustil, keďže sťažovateľ neposkytol záruku na zabezpečenie colného dlhu (cla na priemyselné výrobky, antidumpingového cla a daň z pridanej hodnoty). Podľa colného úradu pri overovaní colných vyhlásení vznikla pochybnosť o tom, že tovar pochádza z Kambodže. Preto bol sťažovateľ vyzvaný na zabezpečenie colného dlhu, na čo reagoval tak, že na to nemá peniaze. Colný úrad vychádzal z toho, že šetrením Európskeho úradu pre boj proti podvodom (ďalej len „OLAF“) bolo zistené, že sťažovateľom dovezený tovar nie je z Kambodže, ale z Číny. Vzhľadom na prebiehajúce šetrenie OLAF požadoval colný úrad o poskytnutie záruky

na zabezpečenie colného dlhu. Proti rozhodnutiam colného úradu podal sťažovateľ odvolania, ktoré Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím z 3. mája 2017 zamietlo.

3. Proti rozhodnutiu finančného riaditeľstva podal sťažovateľ správnu žalobu, v ktorej namietol, že (i) antidumpingové clo sa nepožaduje pri tovare z Kambodže, (ii) závery šetrenia OLAF nedokazujú čínsky pôvod tovaru, (iii) colný úrad sa nezaoberal návrhom na zrušenie colného vyhlásenia a (iv) výzva na zabezpečenie colného dlhu vychádzala z listiny, ktorá sa týkala iného dovozu. Na žalobu sťažovateľa krajský súd rozsudkom z 5. decembra 2018 rozhodnutie finančného riaditeľstva zrušil, no na kasačnú sťažnosť finančného riaditeľstva najvyšší súd rozsudkom z 27. októbra 2020 zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keďže krajský súd neriešil rozhodujúce otázky. Konkrétne, či bol daný dôvod na zabezpečenie antidumpingového cla a predpoklad pre záver, že tovar nie je z Kambodže, ale z Číny.

4. Krajský súd následne rozsudkom z 3. marca 2021 žalobu sťažovateľa zamietol, keďže zo správy OLAF nepochybne vyplýva podozrenie o čínskom pôvode tovaru, čo odôvodňuje zabezpečenie colného dlhu. Preto v postupe správnych orgánov neboli rozhodujúce pochybenia namietané sťažovateľom. Proti druhému rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť, v ktorej namietol nesprávne právne posúdenie, keď krajský súd nerešpektoval právny názor zrušujúceho rozhodnutia.

5. Kasačnú sťažnosť sťažovateľa NSS ústavnou sťažnosťou namietaným rozsudkom zamietol. Ako rozhodujúcu otázku určil, či boli dané dôvody na zabezpečenie antidumpingového cla. Podľa NSS colný úrad po podaní colného vyhlásenia na základe správ OLAF nadobudol dôvodné pochybnosti o skutočnom pôvode tovaru. Keďže v tomto momente nebolo preukázané, či má byť tovar zaťažovaný antidumpingovým clom, colný úrad vyžiadal zloženie záruky na potencionálny colný dlh. Vo veci bolo irelevantné, že tovar z Kambodže antidumpingovému clu nepodliehal, keďže, ako vyplynulo zo správ OLAF, tovar z tejto krajiny nepochádzal, ale mohol pochádzať z krajín, na ktoré sa takéto clo vzťahuje. Colný úrad bol oprávnený podľa čl. 90 ods. 1 Colného kódexu Únie určiť clo odhadom. Preto sa NSS stotožnil s postupom colného úradu, ktorý k určeniu výšky zabezpečenia colného dlhu pristúpil tak, že aplikoval najvyššiu sadzbu antidumpingového cla.

III.

6. Podľa sťažovateľa NSS neprípustne zúžil jeho kasačné námietky, čo odporuje jeho ústavným právam podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru s cieľom pripraviť ho o tovar, a tak porušiť jeho základné právo vlastníť majetok. Sťažovateľ nesúhlasí s tým, že NSS pri rozhodovaní zúžil námietky na to, či colné orgány boli oprávnené požadovať aj zabezpečenie antidumpingového cla. Sťažovateľ upriamuje pozornosť na to, že vo výzve na zabezpečenie colného dlhu bolo ako právny základ uvedené nesprávne číslo colného vyhlásenia, ktoré pod takým číslom nepodal. To malo za následok nesprávne určenie výšky colného dlhu. V rozhodnutiach colného úradu a ani vo výzve na zabezpečenie colného dlhu nie je uvedené, že zabezpečenie bolo určené odhadom. Zároveň nesprávne číslo colného vyhlásenia uvedené vo výzve na zabezpečenie colného dlhu má za následok jeho neúčinnosť, a preto nemohlo byť základom pre rozhodnutia o neprepustení tovaru do navrhovaného colného režimu. Sťažovateľ tiež namieta, že NSS sa nezaoberal jeho námietkami o tom, že colný úrad sa nezaoberal žiadosťami

o zrušenie colných vyhlásení. Pokiaľ by colné orgány rozhodli o zrušení colných vyhlásení, nebol by dôvod rozhodnúť o neprepustení tovaru.

IV.

7. Ústavný súd nie je súdom vyššej inštancie rozhodujúcim o opravných prostriedkoch v rámci sústavy všeobecných súdov. V zásade preto nie je oprávnený posudzovať správnosť skutkových a právnych názorov všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov v konkrétnom prípade viedli k rozhodnutiu (III. ÚS 78/07, IV. ÚS 27/2010). Do právomoci ústavného súdu v konaní podľa čl. 127 ústavy však patrí kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem súdmi s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 153/07).

8. Podstata práva na súdnu ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ústavy). Do obsahu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon (IV. ÚS 77/02). Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, ktorý predpokladá použitie ústavne súladne interpretovanej platnej a účinnej normy na zistený stav veci (II. ÚS 153/2018).

9. K napadnutému rozsudku NSS treba poukázať na povahu a špecifiká správneho súdnictva, ktorého úlohou nie je nahradzovať činnosť orgánov verejnej správy, ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, teda preskúmať to, či tieto orgány pri riešení konkrétnych otázok rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Treba preto vziať do úvahy, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutých rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy (IV. ÚS 127/2012). Napadnutý rozsudok NSS, ktorý rozhodoval ako súd kasačný, nemožno hodnotiť izolovane, ale iba v kontexte s predošlými rozsudkami a zároveň v kontexte s rozhodnutiami správnych orgánov, ktoré mu predchádzali.

10. Sťažovateľ namieta zúženie jeho námietok, ktoré uplatnil v kasačnej sťažnosti. S týmto tvrdením sa nemožno stotožniť. Pokiaľ NSS po nepochybnom oboznámení sa s bodmi argumentácie sťažovateľa, ktorú v rozhodnutí uviedol, identifikoval pre rozhodnutie kľúčovú právnu otázku a touto sa v podstatnej miere zaoberal, postupoval plne v súlade so zmyslom správneho súdnictva a uplatnenými dôvodmi kasačnej sťažnosti. Námietky sťažovateľa tvoriace jeho kasačnú sťažnosť smerovali k rôznym procesným pochybeniam colných orgánov, no bez akéhokoľvek priameho vzťahu k záverom týchto rozhodnutí. Podstatou namietaných

rozhodnutí bolo to, že boli zistené dôvody na zabezpečenie potencionálneho colného dlhu, keďže bolo podozrenie, že tovar nemal deklarovaný pôvod v Kambodži, ale z iného štátu. Táto rozhodujúca otázka bola v správnom súdnom konaní identifikovaná už v rozsudku najvyššieho súdu z 27. októbra 2020.

11. NSS v zhode z colnými orgánmi dospel k záveru, že boli dané dôvody na zabezpečenie antidumpingového cla, pretože deklarovaný tovar mohol nepochádzať z Kambodže, čo vyplývalo zo správ OLAF. Skutočnosť, že tovar mohol nepochádzať z tejto krajiny, ani nebola sporná a dokonca ani sťažovateľ tento záver colných úradov a správnych súdov v zameraní sa na celkom iné pre vec nerozhodné otázky nenamietal. Je zrejmé, že ako možné krajiny pôvodu prichádzali do úvahy iné krajiny ako Kambodža, z ktorých sú dovozy zaťažené antidumpingovým clom. NSS sa plne stotožnil s postupom colného úradu, ktorý v záujme predchádzania prípadnému úniku na cle pristúpil k jeho zabezpečeniu. Túto skutočnosť nemožno hodnotiť ako účelovú snahu zotrvať na záveroch rozhodnutí colného úradu či rozhodnúť v jeho prospech. Vysvetlenie, že vo veci šlo o zabezpečenie colného dlhu, ktorý by mohol vzniknúť v súvislosti s pochybnosťami o pôvode tovaru, a teda nie o presné určenie colného dlhu, s čím sú spojené určité rozdiely vo výške požadovaného zabezpečenia, nie je prejavom svojvôle. NSS správne zdôraznil, že pokiaľ by bolo v ďalšom priebehu colného konania preukázané, že colný dlh nemôže vzniknúť, zložená zábezpeka by sa sťažovateľovi prepustila. Závery, ku ktorým dospel NSS, nemožno hodnotiť ako svojvoľné či arbitrárne.

12. Preto rozsudkom NSS nemohlo dôjsť k porušeniu základných práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy. Článok 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy sú základné ustanovenia ústavy, ktorých obsahom nie je základné právo. Uvedené platí aj vo vzťahu k čl. 141 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 ústavy, ktoré upravujú postavenie a činnosť súdov a sudcov, pričom žiadne pochybenie v súvislosti s uvedenými ustanoveniami ústavy neboli tvrdené. Právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa nevzťahuje na colné konania (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva Emesa Sugar N.V. proti Holandsku). Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. decembra 2023

Robert Šorl
predseda senátu